

Ik ben zeer verontrust door de berichten over de wijzigingen in huidige natuurwetgeving, onlangs voorgesteld, waardoor tal van plannen en eerdere (beschermings)afspraken op losse schroeven worden gezet. Het is in- en intriest dat natuur en haar bewoners, hetzij plant, dier of mens, nog steeds wordt gezien als iets wat 'los' van elkaar staat, en geen relatie heeft met ons welzijn en welbevinden.

Hieronder een aantal antwoorden op uw vragen op een rijtje.

1) Nee. Het voorstel voor de nieuwe Natuurwet voorziet in veel minder bescherming voor vogels en andere natuurwaarden in Nederland. Het gaat niet verder dan wat is vereist op grond van het Europese recht en laat daarmee alle nationale ambities voor natuurbescherming vallen. In ons dichtbevolkte land is echter een ijzersterke natuurwet nodig die bescherming biedt aan ons nationale natuurlijk erfgoed.

“Aanvullend nationaal natuurbeschermingsrecht blijft noodzakelijk om natuurwaarden goed te beschermen” (hoogleraren Bastmeijer en Backes). De ontwikkeling van een overheid die de natuur ruimhartig beschermt, naar een overheid die natuurbelief reduceert tot iets wat vooral hinderlijk is, is volstrekt onwenselijk.

(2) Het wetsvoorstel creëert op veel punten meer onduidelijkheid voor burgers, bedrijfsleven, en bestuurders. Verschillende passages in de wet kunnen op meerdere manieren worden uitgelegd. Zoals de bepaling dat verstoring van vogels alleen nog verboden is als het ‘van wezenlijke invloed is op de staat van instandhouding van de desbetreffende vogelsoort’. Zo’n formulering laat te veel ruimte voor interpretatie.

(3) A. Het aantal bejaagbare vogelsoorten wordt uitgebreid met grauwe gans, kolgans en smient. Soorten waar Nederland een internationale verantwoordelijkheid voor draagt omdat een substantieel deel (bijvoorbeeld smient 50%, kolgans 70%) van de Europese populatie in Nederland broedt of overwintert. Deze soorten moeten niet als bejaagbare soorten worden aangewezen.

B. Natuurgebieden die niet onder Europese regels vallen, worden niet meer beschermd door het Rijk. De regeling voor beschermde natuurmonumenten (in totaal 66 gebieden met in totaal maar liefst 3.465 hectare) komt geheel te vervallen. Ook op andere punten wordt gebiedsbescherming uitgekleeft. Het wetsvoorstel moet aangepast worden om te verzekeren dat alle natuurgebieden in Nederland de bescherming krijgen die zij verdienen.

C. De afgewogen natuurbescherming die de afgelopen 100 jaar in Nederland tot stand is gebracht met een gezamenlijk draagvlak bij zowel politiek links en rechts, particulieren en overheid, boeren en beschermingsorganisaties - dreigt door deze wet bij de schroothoop gezet te worden.

Met klem doe ik een beroep op de beleidsmakers om deze vergaande wijzigingen terug te draaien en te herzien met een vooral visionair beeld voor ogen en beleid te voeren, gericht op nu EN toekomst, dat ver uitkomt boven korte-termijn economische belangen.